

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XObdo/153/2017
Identifikačné číslo spisu:	3512210613
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3512210613.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 11C/419/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. decembra 2014 č. k. 16Co/233/2014-95, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a .
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením z 30. decembra 2013 č. k. 11C/419/2012-55 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,-- eur v lehote 15 dní od doručenia uznesenia.

2. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 10. decembra 2014 č. k. 16Co/233/2014-95 odvolanie žalobcu odmietol. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na ust. § 204 ods. 1, § 45 a nasl., § 47 ods. 1, § 57 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalobcovi riadne doručené dňa 29. 01. 2014, čo mal súd za preukázané z vrátenej doručenky. To znamená, že deň 29. 01. 2014 je potrebné považovať za deň doručenia napadnutého rozhodnutia. Lehota na podanie odvolania proti predmetnému rozhodnutiu začala plynúť nasledujúci deň po dni doručenia, t. j. dňa 30. 01. 2014 a jej posledný deň pripadol na 13. 02. 2014. Z podaného odvolania odvolaciemu súdu ďalej vyplynulo, že toto bolo vyhotovené dňa 14. 02. 2014 a súdu prvého stupňa bolo predložené osobne v pondelok 17. 02. 2014, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Odvolací súd vyzval žalobcu, aby tunajšiemu súdu predložil dôkazy týkajúce sa podaného odvolania zo

dňa 14. 02. 2014 voči napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa, a to kedy bola zásielka daná na prepravu (predložiť doklad), ktorý subjekt, prípadne poštový podnik v zmysle zákona č. 324/2011 Z. z. doručoval zásielku súdu prvého stupňa, predložiť zmluvu a zároveň bol žalobca poučený o následkoch nepredloženia vyššie požadovaných dokladov v zmysle § 101 ods. 3 O. s. p. Uvedenú výzvu preukázateľne prevzal právny zástupca žalobcu dňa 24. 09. 2014. Vzhľadom na uvedené dôvody a na nepredloženie odvolacím súdom požadovaných dokladov zo strany žalobcu, odvolací súd odvolanie žalobcu zo 14. 02. 2014 odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané, pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom žiadal rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žalobca navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

6. Najvyšší súd konštatuje, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p.

7. V zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. (druhá veta) je dovolací súd povinný prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. Žalobca v dovolaní namietal, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu trpí niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. e/, f/ a g/ O. s. p. Najvyšší súd sa tak neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Na tomto mieste najvyšší súd zdôrazňuje, že žalobcom uvádzané argumenty nekorešpondujú so stavom vyplývajúcim z rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolanie žalobcu a námietky uvádzané v dovolaní smerujú proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,-- eur. V danom prípade však odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané. Najvyšší súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté niektorou z väd podľa ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p.

8. V dovolaní tiež žalobca navrhol konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s argumentáciou žalobcu, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti mu bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu, nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka znovu zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z. pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za

námietku sa naviac v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevylúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.